Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26233
Copyright: Admont, Benediktinerstift

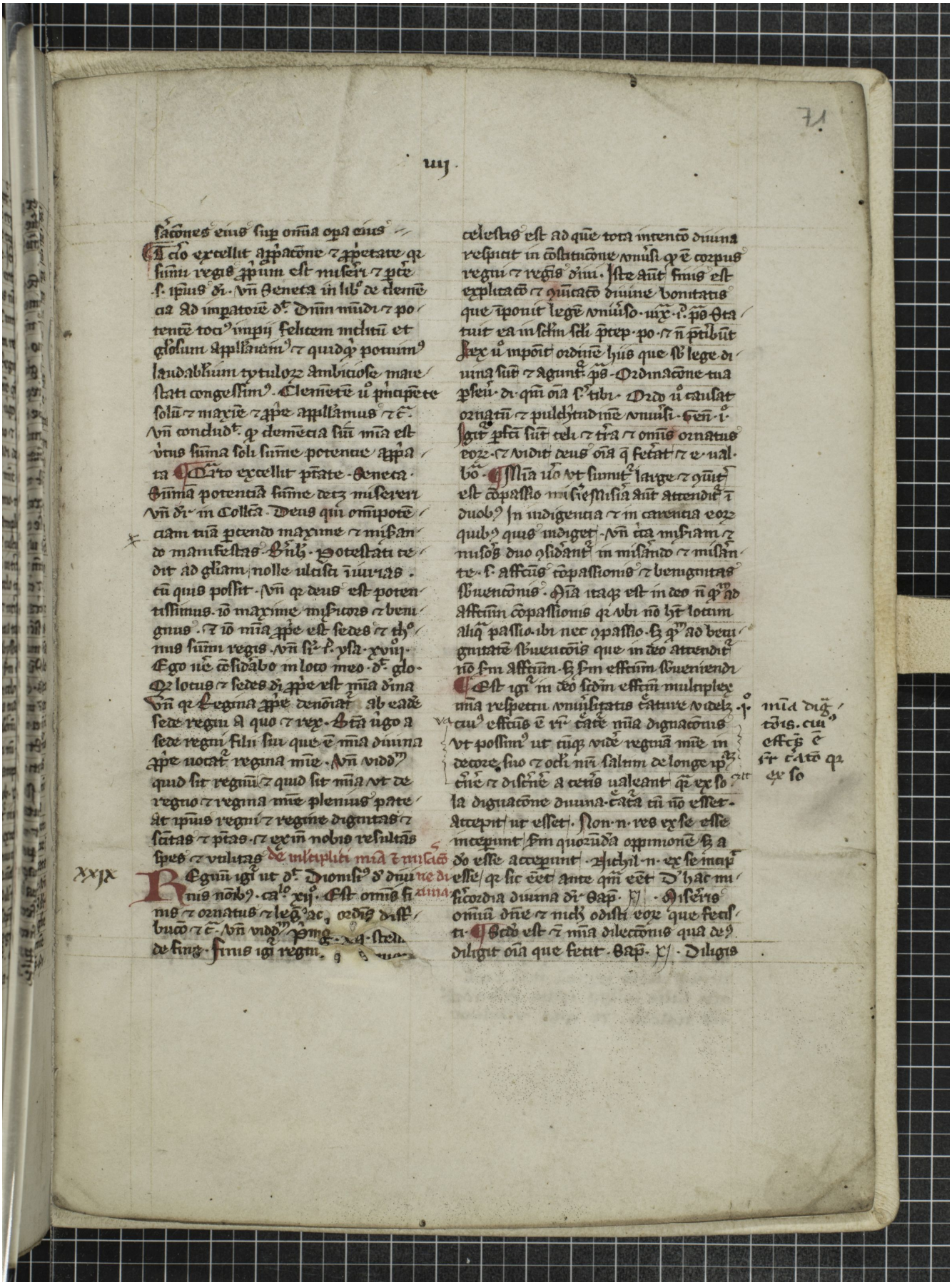

71

uij

sacōnes eius sup omnia opa eius
Ideo excellit appacone et petere qr
summu regis ppium est miseri et pce
-s. ipius di. Vnde Beneta in lib de clemē
ca Ad impatorē d. Dnm mundi et po
tentē tocī impij felicem mchtū et
glosum appllandum et quidq potum
laudabilium tytulorū ambiuose mae
stati congessim. Clemētē u pmaxīe te
solū et maxīe et ppe appllamus et c.
Vnde conclud. q clemēcia sua mia est
vtus summa soli summe potentie appa
ta Quanto excellit pate Beneta
summa potentia summe dcz miserere
Vnde di in Colleta Deus qui omipotē
tiam tuā pcendo maxime et misan
do manifestas Bnlo potestati te
dit ad gliam nolle ulcisci iniurias
tu quis possit Vnde q deus est poten
tissimus. to maxime misericors et beni
gnus. et to mia ppe est sedes et th
mus suum regis Vnde si. s. ysa. xviij.
Ego ne cōsidabo in loco meo d. glo
Qr locus et sedes di ppe est mia dina
Vnde qr Regina ppe denōat ab eade
sede regni a quo et rex. Beta ugo a
sede regni filia sua que e mia diuina
ppe uocat regina mie. Vnde vidm
quid sit regnū et quid sit mia vt de
regno et regina mie plenius pate
at ipius regni et regine dignitas et
satas et ptas et ex in nobis resultas
spes et vultus de mlcipliti mia t misaō
Regnū igi ut d. Dionisi de diuinis nō
mis nobi. ca. xij. Est omis fi
nis et ornatus et leg ac ordis distri
buō et c. Vnde vidm pmg. xij. sed
de fing. finis igi regni

celestis est ad que tota intencō diuina
respicit in cōstitucone vniusi q e corpus
regni et regis diui. Iste aut finis est
explicacō et gnicacō diuine bonitatis
que iponit lege vniuso. unde s. po Beta
tuit ea in scim sci prep. po. et n ptibūt
lex u impōit ordinie his que sb lege di
uina sūt et agunt ps. Ordinacone tua
pseu di. qm oia s. tibi. Ordo u causat
ornatū et pulchitudinē vniusi. Gen. i.
Igit pfci sūt celi et tra et omis ornatus
eorū. et Vidit deus oia q fecerat et e. nal
bō. Mia uo vt sumit large et gnite
est cōpassio mi sie misia aut attendit t
duob. In indigencia et in carencia eor
quib. quis indiget. Vnde cū misiam et
miso duo ꝓsidant in miserando et misan
te. s. affcus cōpassionis et benignitas
sbuencōnis. Hia itaq est in deo n q. ad
affcum cōpassionis qr vbi nō hit locum
alia passio. ibi nec ꝓpassio. Et q. ad beni
gnitate sbuencōis que in deo attendit
nō fm affcum. Et fm effcum sbueniendi
Est igi in deo sedm effcum multiplex
mia respectu vniusitatis cātum videlz. s. mia dig
cau effcus e tri cāte mia dignacōnis tōis. cui
vt possim ut tuq vide regnū mie in effcē e
decore suo et oculi mi salum de longe ip. ist cāto qr
cne et discne a ceris valeant qr ex so qr so
la dignacone diuina cāta tū nō esset
accepit ut esset. Non n res ex se esse
cepunt fm quozūda opinionē Et a
do esse accepunt. Nichil n ex se inap
esse qr sic eet ante qm eet D hac mi
sicordia diuina di Bap. xj. Miseris
omnū dne et mich odisti eor que fecis
ti Ideo est et mia dilectōnis qua de
diligit oia que fecit Bap. xj. Diligis

xxix